15 Φεβρουαρίου 2014

Αυτός που ξέρει δεν μιλεί…

/ Γενικά Θέματα / Θεολογία και Ζωή / Μήνυμα ημέρας / Ορθόδοξη πίστη





Αυτός που ξέρει δε μιλεί κι όποιος μιλεί δεν ξέρει, αυτός που ξέρει προσπαθεί και θα τα καταφέρει.(Κρητική Μαντινάδα)

Μιλάς πολύ για τον Χριστό χωρίς να είσαι ακόμη έτοιμος. Λες πολλά πνευματικά, και έπειτα αισθάνεσαι ένα κενό, μια βαθιά ρωγμή στα στήθη όπου χάνεται στάλα στάλα όλη σου η ενέργεια. Γεμίζεις με θυμό, νεύρα και ένταση. Μια παράξενη θλίψη και ακαταστασία ντύνεται η ύπαρξη σου.

Γιατί άραγε; Είναι δαιμονική ενέργεια και μόνο; Είναι μονάχα κάτι που έρχεται έξω από σένα;

Δεν νομίζω αδελφέ μου. Πριν αποδώσουμε την ευθύνη της ζωής μας και του βιώματος μας, έξω από εμάς, ας κοιτάξουμε με νηπτικές και εν πνεύματι ματιές μέσα μας.

Εκεί θα δούμε, ότι οι αιτίες που κίνησαν όλη αυτή την εσωτερική ακαταστασία είναι;

Γιατί δεν μίλησες για τον Χριστό, μα για τον εαυτό σου. Τον εαυτό σου κήρυττες φορώντας την μάσκα του θρησκευόμενου ανθρώπου. Άλλωστε εκείνος αναπαύεται στην σιωπή και όχι στην λεκτική επιβολή και στις έριδες, δρόμο που διάλεξες εσύ.

Γιατί πίσω από τα σπουδαία λόγια περί Θεού, θέλησες να προβληθείς εσύ. Το πρόσωπο σου έκρυψε εκείνο του Χριστού. Οι λόγοι σου τα λόγια Του. Θέλησες να τον αντιπροσωπεύσεις, λες και Εκείνος έλειψε ποτέ από τις καρδιές των ανθρώπων.

Γιατί όταν μιλάς πολύ για το Φως, αγριεύουν οι σκιές μέσα σου. Το αντίθετο πνεύμα όπως έλεγε και ο Άγιος Πορφύριος, αντιδρά.

Γιατί ακόμη μέσα στο βαθύτερο εαυτό σου, δεν έχεις αποδεχθεί αυτά που λες. Εξωτερικά κάνεις ανώδυνες ομολογίες, μεγάλα θεολογικά διαγγέλματα, πολλές φορές μάλιστα με στόμφο και απολυτότητα, οργή και φανατισμό, αλλά όσα η γλωσσα σου κομίζει η καρδιά σου δεν γνωρίζει. Δεν ανήκουν ακόμη σε εσένα, δεν είναι μέρος του εσώτερου βιώματος σου. Βρίσκονται στο μυαλό σου και όχι στην καρδιά σου. Δεν αναβλύζουν από αγιοπνευματικό βίωμα, από την πηγή του βαθύτερο υπαρξιακού μας κέντρου. Απο τον όντως εαυτό μας.

Ετσι ο κρυφός ευατός σου αντιδρά, σε αυτά που λες και κάνεις, γιατί δεν έχει ακόμη αποδεχθεί εσωτερικά αυτά που εξωτερικά κηρύττεις.

Και ξέρεις κάτι; Όταν δεν είσαι εσύ μέσα σου σίγουρος για κάτι, τότε βλέπεις παντού εχθρούς, όχι γιατί οι άλλοι είναι κακοί, αλλά γιατί σου ξυπνάνε τις δικές σου αμφιβολίες, την δική σου απιστία. Πρόσεχε γιατί πολλές φορές πίσω από έναν «ομολογητή» και «ζηλωτή» κρύβεται μια ατακτοποίητη, φοβισμένη και άπιστη

καρδιά.

π.Λίβυος

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr